

SANATHANA SARATHI – VELJAČA 2016. GODINE

JEDINSTVO MISLI, RIJEČI I DJELA PREDSTAVLJA ISTINSKU ČOVJEČNOST

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

Predanost predstavlja temelj kako bi se steklo znanje o Vrhovnom Biću. Predanost je pokora kako bismo se oslobodili bolesti rađanja i umiranja. Predanost je ta koja vodi čovjeka do znanja o vječnoj istini i podaruje mu oslobođenje koje je krajnji cilj života.

(sanskrtski stih)

RAZVIJTE PRIJATELJSTVO S BOGOM

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Predanost predstavlja kraljevski put kako bi se doseglo vrhovno stanje duhovnosti. Predanost je isto tako put ako se netko želi osloboditi svjetovnih poteškoća i tuga te ostvariti sreću. Otklanjanje patnji, ostvarenje punine u sreći i blaženstvu jest oslobođenje koje može biti ostvareno putem predanosti.

Put predanosti

Zemlja Bhārata je od davnina pružala mir i sigurnost svijetu. Tradicionalna molitva u Bhārati je da bi svi u svijetu trebali ostvariti sreću i blaženstvo. Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāh lokāh sukhino bhavantu!* U ovome svijetu duhovne uzvišenosti mi sada pronalazimo nemir, nepravdu i neistinu koje se iz dana u dan sve više povećavaju. Koji je razlog tomu? Manjak predanosti i posvećenosti Bogu temeljni su razlozi za to. Čovjek se cijelo vrijeme bori samo kako bi ostvario svjetovne ugone i zadovoljstva koji su prolazne prirode i netrajni. On ne pokušava steći mentalni mir i blaženstvo istinskog Sebstva – *ātman* koji su vječni.

Cijena blaženstva je ljubav prema Bogu

Potrebno je platiti cijenu kako bi se postiglo bilo što u ovome svijetu. Ako želite kupiti rupčić u trgovini, za njega trebate platiti deset rupija. Ne možete odnijeti rupčić kući, a da niste platili određenu cijenu. Kada vi morate platiti cijenu čak i za netrajne i prolazne stvari, prirodno je da morate platiti primjerenu cijenu za stjecanje trajnoga blaženstva. Koje je njegova cijena? Njegova je cijena čista ljubav koja je sveta, uvijek nova i božanska. To nije svjetovna ljubav. Božanska ljubav uvijek ujedinjava, ona nema uspona i padova, ona nikada ne jača niti ne slabi. Ta ljubav uvijek daje, a nikada ne uzima. Svatko bi trebao razumjeti razliku između svjetovne ljubavi i božanske ljubavi. Svjetovna ljubav samo uzima, nikada ne daje, božanska ljubav samo daje, nikada ne uzima.

Srce poklonika – *bhakta*

Dat ću vam jedan mali primjer. Jednom je Gospod Višnu upitao Nārada koji je od pet elemenata najveći. Nārada je odgovorio: „Zemlja je najveća.” Tada je Višnu primijetio: „Tri četvrtine zemlje opkoljeno je vodom. U takvom slučaju koje je od to dvoje veće?” Nārada se složio kako je voda veća. Višnu je rekao: „Ali, mudrac Agastya popio je ocean jednim gutljajem. Je li onda Agastya veći od vode?” Nārada je odgovorio: „U pravu si, moj Gospode, Agastya je veći od vode.” Višnu je upitao ponovno: „Ali, taj Agastya je sićušna zvjezdica na nebu – *ākāśa*. Kako je onda ta zvjezdica veća od neba?” Nārada je odgovorio: „Nebo je veće.” Gospod se složio i rekao: „Tvoje je razumijevanje ispravno. Nebo je stvarno veće. U svome utjelovljenju kao Vāmana, Gospod je od kralja Baliya tražio tri koraka. I, tijekom preuzimanja dara od tri koraka, Vāmana je poprimio lik Trivikrama i prekoračio cijelu zemlju jednim korakom, a nebo drugim. Više nije bilo prostora za učiniti treći korak. Kralj Bali morao je ponuditi svoju glavu za treći korak. Onda, sada, je li veći Bog ili nebo?” Nārada je odvratio: „Svami, kada sama stopa Gospoda prekrije cijelo nebo, koliko bi onda veći bio Njegov puni oblik? Bog je zaista veći.” „Bog, koji obuhvaća cijeli kozmos, boravi u srcu poklonika – *bhakta*. Onda, sada, je li poklonik veći od Boga?”, upitao je Višnu. Nārada je odgovorio: „Zaista, poklonik je veći od Boga.”

Śankarina tri grijeha

Što je grijeh, a što je zasluga? Jednom je Adi Śankara otišao u Varanasi tijekom svoga putovanja po zemlji sa svojim učenicima. Stojeći ispred oltara Gospoda Viśvanātha, on je rekao: „Ja sam počinio tri grijeha. O, Gospode, reci mi na koji način okajati tē grijeha.”

„O, Gospode Viśvanāth! Moj prvi grijeh je da sam Te, usprkos mojem znanju i poučavanju drugih kako je Bog izvan područja uma i govora, pokušao opisati u nekoliko stihova hvalospjeva – *stotra* koje sam skladao. To ukazuje na manjak skada između mojih misli i riječi. Zatim, nakon što sam se uvjerio kako su navodi iz svetih tekstova da Bog prožima i ispunja sve u manifestiranom univerzumu, prenosio sam tu istinu svakomu i svima. Usprkos tomu, došao sam u Varanasi da bih imao Tvoj daršan. To pokazuje kako moje misli, riječi i djela nisu u skladu jedni s drugima. To je moj drugi grijeh. Kao treće, čvrsto vjerujem u učenja svetih tekstova kako je jedno tē isto istinsko Sebstvo – *ātman* prisutno u svim bićima i da ne postoji razlika između pojedinačne duše, pojedinca - *jīvātman* i univerzalnog Sebstva, Svevišnjeg – *paramātman*. Dok sam objavljivao ovu istinu u svim mojim govorima, sada dolazim ovamo da bih stajao ispred Tebe kao da smo nas dvojica odvojeni i različiti jedan od drugoga. To je moj treći grijeh. Zato, molim Te da budem razriješen od sva tri grijeha za koje sam kriv.”

Misliti jedno, govoriti nešto drugo, a činiti nešto sasvim treće nije ispravno. Oni čije su misli, riječi i djela u savršenom skladu su plemeniti, oni kojima manjka sklad to troje su opaki.

Jedinstvo misli, riječi i djela jest načelo koje leži u pozadini istinske posvećenosti i predanosti. Ako imate čvrstu vjeru i ljubav za Boga te ako uronite duboko u dubine čiste ljubavi, spoznat ćete prirodu božanskosti. Da bi to olakšao, Bog dolazi na Zemlju u ljudskom liku, hoda među ljudima i razgovara s njima. Bog je u liku ljudskog bića - *daivam mānuša rupena*. Ipak, nije moguće da Ga svi prepoznaju.

Jedinstvo u različitosti

Ljudi stječu različite vrste obrazovanja u ovome svijetu. Postoji velik broj obrazovanih osoba koje vide različitost u jedinstvu. No, onih koji vide jedinstvo u različitosti je malo.

Mi čitamo svete spise i pjevamo vedske mantre ne razumijevajući njihovo pravo značenje ili unutarnje značenje. Stalno, kao kasetofon, ponavljamo mantre, ali ne prepoznamo značenje koje je u njima sadržano. Svjetovno obrazovanje je namijenjeno za život ovdje, dok je duhovno obrazovanje za život nakon ovoga. Mi mislimo kako je svjetovna sreća sve što nam je potrebno. Nema sumnje, svjetovno obrazovanje nam je potrebno da bismo živjeli u ovome svijetu. No, nama je potrebno duhovno obrazovanje kako bismo spoznali načelo istinskog Sebstva – *ātman*. Ljudski je život sazdan od to dvoje. S jedne strane imate sklonosti kao što su želja - *kāma*, ljutnja – *krodha*, pohlepa – *lobha*, zabluda – *moha*, ponos – *mada*, zavist – *matsarya*. S druge strane imate vrline kao što su istina – *satya*, ispravnost – *dharma*, mir – *śantī*, ljubav – *prema* i nenasilnost – *ahimsa*. Ljubav je poput nogometnog igrališta na kojem se lopta šutira u oba smjera. Mi bismo trebali šutirati loptom na gol. Kamo bi lopta trebala otići da bismo pobijedili? Lopta bi trebala proći između dvije vratnice, svjetovnog obrazovanja i duhovnog obrazovanja. To je pobjeda. Ako lopta prođe izvan vratnica, nije postignut gol. Čovjek bi trebao imati ispravno gledanje na put djelovanja – *karmamārga* i na put ispravnosti – *dharmamārga*.

Ljudi kažu Bog je složen od Śive i Śakti – *ārādhanaiśvara*. On ima i muška i ženska obilježja. U stvari, svako ljudsko biće ima ta obilježja. Čovjek je splet materije i energije. Što je materija, a što je energija? Ljudsko je tijelo materija, a istinsko Sebstvo – *ātman*, koje mu je svojstveno, jest njegova energija. Tijelo je ženski princip – *prakṛti*, dok je istinsko Sebstvo – *ātman* Śiva, muški princip. Čovjek predstavlja splet oboje. I sâm je svijet spleten od materije i energije. Bog prožima cijelu prirodu.

Bog ne postoji negdje u nekoj stranoj zemlji. On je u vama.

Grieh nije negdje drugdje. On je tamo gdje se provode pogrešna djelovanja.

(teluška pjesma)

Isto načelo postoji posvuda. Istina je jedna, ali mudraci su je opisivali kao da ih ima mnogo – *ekam sat viprāh bahudhā vadanti*. Istina je jedna, Bog je jedan. Vi Ga možete zvati imenom kojim želite: Rāmā, Kršna, Isus, Nanak, Allah. Imena i likovi mogu se razlikovati, no božanskost je ista. Jedna osoba može voljeti *jilebi*, druga *gulab jamun*, a treća *badam kheer*. Imena i oblici slatkiša su različiti, ali je šećer u svima njima isti. Nitko ne bi trebao misliti kako je Bog različit. Vi ste Bog. Bog je u vama, oko vas. Vi biste s čistom predanošću trebali pomišljati o Bogu koji je u vama. Zaboravili ste na sebe. Vaše istinsko duhovno nastojanje je da pogledaate u svoje vlastito srce. Tada ćete vidjeti sliku u zrcalu svoga srca.

Slijedite put mudrosti – *jñāna* i predanosti – *bhakti*

Pokušajte prepoznati razliku između mudrosti– *jñāna* i neznanja – *ajñāna*. Pretpostavimo da posvuda postoje zrcala u sobi, na sve četiri strane. Čovjek ulazi u sobu i otkriva da, u koje god zrcalo pogledao, vidi svoj vlastiti lik. Osjeća zadovoljstvo jer je on sve. To je mudrost – *jñāna*.

Kada pas ulazi u tu prostoriju, on vidi mnoštvo pasa. Misleći kako ga ti drugi psi namjeravaju napasti, on napada njih. Kao posljedica toga, nekoliko zrcala bude razbijeno u komadiće. U stvari, pas se bori sâm sa sobom. Kada spazi način kako se iz toga izvući, osjeća olakšanje i odlazi. Takva vrsta stanja predstavlja pomanjkanje mudrosti – *ajñāna*. Pomanjkanje mudrosti uzrok je čovjekove vezanosti. Čovjek misli kako se on razlikuje od istinskog Sebstva – *ātman*. Iako je on *ātman*, živi u zabludi misleći da je tijelo.

Čovjek je sputan lancima vezanosti. Postoje dva načina kako izbjeći tê lance. Ili može narasti jako velik, pokidati lance i osloboditi se ili može pobjeći tako da postane jako malen. Govoriti 'Ja sam Śiva, ja sam Śiva – *śivoham, śivoham*' i narasti jako velik te pokidati lance predstavlja put mudrosti - *jñāna*. Govoriti 'Ja sam sluga Božji, ja sam sluga Božji – *dasoham, dasoham*' učinit će da postanete jako maleni. Postati jako malen i osloboditi se predstavlja put predanosti – *bhakti*. Tako da postoje dva puta oslobođenja čovjeka, put mudrosti – *jñāna* i put predanosti – *bhakti*. Put mudrosti – *jñāna* težak je, dok je put predanosti – *bhakti* jako lagan. Predanost je potpuna ljubav. Imajte čvrstu vjeru u svome srcu i ispunite svoje srce ljubavlju. Ne postoji put koji bi bio bolji od toga.

Poteškoće nisu trajne

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Ljudski život kojeg mi možemo vidjeti ispunjen je lošim životnim uvjetima, poteškoćama i svim vrstama tuge. Bez izazova i poteškoća čovjek ne može postići uzvišeno stanje u životu. Kako pojedinci tako i cijeli narodi opterećeni su velikim brojem problema. Trebali bismo razumjeti kako je ugoda razdoblje između dvije boli. Poteškoće su, u stvari, koraci koji nas vode na višu razinu. Tek nakon što smo se suočili s poteškoćama, mi ostvarujemo rezultate. Čak i ostvarena osoba postigne to stanje tek nakon što je prošla kroz mnoge poteškoće. Od kakve je koristi dijamant ako nije izbrušen? Kako god čisto bilo zlato, treba ga staviti u vatru i udarati čekićem da bi se izradio nakit. Podnosite sve poteškoće imajući u vidu kako su to samo koraci koji će vas odvesti na višu razinu. Samo ćete tada doživjeti mir i sreću. Ako stalno nastavljate brinuti o vašim poteškoćama, one će se samo povećavati. Kada se poteškoće jave, nemojte se prema njima odnositi kao prema problemima.

Pāndave su živjeli u tajnosti jednu godinu nakon 12 godina izbjeglištva u šumi. Kršna je osjećao naklonost prema njima i uvijek se raspitivao o tome kako su. Ne radi se o tome da On nije znao kako oni žive svoj život, On je znao sve. To je sve bilo učinjeno samo zato da bi ih se uzdiglo na višu duhovnu razinu. Jednom se Dharmaraja uputio u šetnju s Kršnom nakon što je kazao svome bratu da ostane i ne ide s njima. U to je vrijeme bio običaj da mlađa braća slušaju svoju stariju braću. Tijekom šetnje Dharmaraja je rekao Kršni: „Kršna, mi smo muškarci i možemo se nositi sa svim vrstama poteškoća. Ali, Draupadī pati previše, ona čak nema priliku vidjeti sunčevu svjetlost. Ja to ne mogu podnijeti. Lijepo Te molim da joj daš savjet.” Kršna je rekao: „Za to nema nikakve potrebe.” Uzevši list sa stabla, Kršna je napisao nešto na njemu, presavinuo ga i dao u ruku Dharmaraji govoreći: „Kada se suočiš s nepremostivim poteškoćama, tada pogledaj što je na njemu zapisano.” Što je bilo zapisano na listu? Jednom, kada su se Pāndave suočile s ozbiljnom nevoljom, Dharmaraja je razmotao list i pročitao: „Tê poteškoće nisu trajne.”

Razvijte prijateljstvo s Bogom

Duhovne vježbe, poput izgovaranja Božjeg imena – *japa*, meditacije – *dhyāna*, pokore – *tapas* i pjevanja *bhajana*, sve su to pomoćne vježbe. Temeljna duhovna vježba je ljubav. Postoji devet putova predanosti. Slušanje o Bogu – *śravaṇa*, zajedničko pjevanje u slavu Boga – *kīrtana*, promišljanje o Višnuu – *viṣṇu smarana*, služenje Gospodovih Lotosnih stopala – *pādasevana*, štovanje – *vandana*, obredno bogoštovlje uz recitiranje mantri – *arcana*, njegovanje odnosa gospodar-sluga – *dāśya*, prijateljstvo – *sneham*, žrtvovanje sebe Bogu – *ātmanivendana*. Prijateljstvo dolazi prije žrtvovanja sebe Bogu. Zato, razvijte prijateljstvo s Bogom. Kada ste prijatelj s Bogom, onda ste s Njim. Onda postaje lakše doseći sljedeću razinu predavanja samoga sebe.

Ustrajno se trudite da biste razvili prijateljstvo s Bogom. On je jedini istinski prijatelj. Svijet je knjiga, vrijeme je učitelj, a Bog je istinski prijatelj. Vaši svjetovni prijatelji ostat će s vama tako dugo dok imate moć ili se nalazite na položaju. Nitko neće s vama ni razgovarati kada to izgubite. Tako dugo dok imate novca u džepu, oni će govoriti: „Idemo u hotel, idemo pogledati film.” Oni će se razbježati čim vaši džepovi postanu prazni. To je priroda prijateljstva. Učinite Boga svojim najboljim prijateljem, nemojte oklijevati. Samo je Bog vaš trajni prijatelj. On vas nikada neće napustiti. On vas nikada neće razočarati. Trebali biste se sjediniti s Njim.

Svi su utjelovljenja Boga s različitim imenima i likovima. Gospod Kršna je kazao: „Svi su iskre Boga.” Ne samo ljudska bića, čak i kukci i ostali organizmi, svi su iskra Boga. Postoje određene osobe koje ne vjeruju u Boga. Njih nazivaju ateisti. Oni kažu: „Nema Boga.” Ali, oni prvo kažu 'Ima', a zatim kažu 'Boga'. Kada kažu 'ima', to podrazumijeva postojanje Boga (u engleskom, izvorno: 'There is no God' tako da prvo dolazi 'there is' što znači 'ima', a zatim 'no God'). Ateisti govore: „Boga nema nigdje.” Ako napravite malu promjenu, dobit ćete 'Boga ima svugdje' (izvorno, u engleskom: 'God is nowhere', ali kada se 'w' pridruži 'no', dobijemo 'God is now here' – Bog je sada ovdje). To je jednostavna preinaka. Kao i vjernici, tako su i nevjernici, ateisti, kreacija Boga. Tako da su i jedni i drugi bliski Bogu. Svatko bi trebao voljeti Boga. *Bog je ljubav, ljubav je Bog. Živite u*

ljubavi. Sve što činite bez ljubavi, beskorisno je. Promišljajte o Bogu s ljubavlju. Spoznajte da je Bog u vama i da ste vi Bog.

(Na kraju božanskoga govora Svami je otpjevao pjesmu „*Prema Mudita Manase Kaho...*“)

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 29. travnja 1997. godine

SRI SATHYA SAI OBRAZOVNE USTANOVE

GODIŠNJI SUSRET SPORTA I KULTURE 2016.

Izvješće

Postojanost i ustrajnost temeljne su značajke uspjeha. Kada se povežu s predanošću i timskim radom, ishod je izuzetan. Više od dvije tisuće studenata, koji polaze Sri Sathya Sai obrazovne ustanove, imali su obilježja tih značajki na svojim rukavima. Danas su prikazali veličanstveni splet odvažnosti, napornog rada, vještine i izvrsnosti tijekom Godišnjeg susreta sporta i kulture, posebno važnog događaja u njihovom godišnjem školskom kalendaru. Susret se održao 11. siječnja 2016. godine.

Ovo je događanje glavni dio cjelovitog sustava odgoja i obrazovanja temeljenog na vrijednostima koji se provodi u tim ustanovama tijekom trideset i pet godina. Prvenstveni poticaj za ovu ponudu je ugoditi štovanom rektoru utemeljitelju, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. U stvari, tijekom javnoga govora koji je održan 14. siječnja 2003. godine, Bhagavān je rekao: „Ovdje su ljudi shvatili razliku između sportskih aktivnosti kojima se bave naši studenti i sportskih aktivnosti koje se provode drugdje. Studenti drugdje imaju na umu samo jedan cilj, a to je osvojiti nagradu ili medalju dok naši studenti imaju na umu samo to kako bi ugodili Svamiju.”

Mjesto održavanja Susreta sporta i kulture bio je Sri Sathya Sai Hill View stadion koji je bio prekrasno ukrašen u čast tē prigode. Kada se Bhagavānov

automobil s Njegovom prekasnom fotografijom dovezao na prostor stadiona u 7.30 sati u pratnji skupine na motorima, orkestar limene glazbe iz kampusa u Anantapuru pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje (SSSIHL), odsvirao je nekoliko tonova u znak dobrodošlice. Slijedila je pratnja koja se kretala polaganim korakom, u povorci; posebna skupina bila je predvođena orkestrom limene glazbe iz kampusa iz Prasanthi Nilayama koji pripada Institutu. Kada je ta velika povorka stigla do pozornice Sanhti Vedika, domaći kapetani univerziteta složili su špalir zastava, skupina studenata koji pjevaju Vede ponudila je obrednu dobrodošlicu Bhagavānu, dok Mu je prorektor SSSIHL, zajedno sa starijim članovima Sri Sathya Sai obrazovnih ustanova, izrazio pozdrave. Slijedilo je predstavljanje svake obrazovane ustanove tijekom dva dijela programa, jutarnjeg i večernjeg.

Jutarnji dio Susreta sporta i kulture

Jutarnji dio Susreta sporta i kulture započeo je prolaskom velike povorke u kojoj su lijepo odjevene skupine iz različitih obrazovnih ustanova promarširale ispred Sanhti Vedike i uputile svoje pozdrave božanskom rektoru, Bhagavānu Babi. Svečanost podizanja zastave, polaganje prisege sudionika i paljenje vatre u Sportskoj baklji na brdu s Hanumānom slijedili su nakon toga.

Prva točka programa sportskih događanja bio je prikaz vožnje na motociklu kojeg su izveli studenti koji polaze kampus u Muddenahalliju koji pripada Institutu, pri čemu su prikazali svoje izuzetne vještine upravljanja vozilom i izveli nevjerojatne prizore na motociklima.

Polaznici Sri Sathya Sai više srednje škole (mladići), Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža i iz kampusa u Prasanthi Nilayamu koji pripada Institutu, izveli su veličanstveni prikaz svojih sportskih vještina među kojima su se našli zmajev ples, igra bumerangom, gimnastičke vježbe, skokovi preko rampe, salto unaprijed, prikaz vještine vožnje na skateboardu i na ljestvama te plesovi s prekrasnim formacijama. Cijela je izvedba predstavljala veličanstveni prikaz odvažnosti, povjerenja, sklada i ustrajnosti studenata. Izvrсни komentari i dobra glazbena podrška dali su svoj doprinos bogatstvu programa. Dirljivi je program završio izvođenjem aratija u 9.45 sati.

Večernji dio Susreta sporta i kulture

Poslijepodnevni dio programa započeo je u 16 sati ulaskom svečane povorke s Bhagavānovim automobilom na prostor stadiona. Prva točka programa bilo je predstavljanje polaznika *Smt. Easwawramma English Medium School* koji su prikazali svoju okretnost, savitljivost i snagu kroz ritmične plesove, zahtjevne gimnastičke vježbe i usklađene pokrete - na oduševljenje gledatelja.

Cijeli prostor za izvođenje programa na stadionu predstavljao je šarenilo boja kada su polaznici Sri Sathya Sai osnovne škole došli kako bi izveli svoje sportske i kulturne dijelove programa. Pored šarolikih plesova tijekom kojih su stvarali zanimljive formacije, oni su prikazali gimnastičke i borilačke vještine. Neke od najprivlačnijih točaka bile su ples s ogledalima, ples „Sretan Božić“ u izvedbi polaznika odjevenih u kostime Djeda Božićnjaka i šaroliki ples s kolotovima u ruci.

Sljedeća izvedba bio je nastup polaznica iz kampusa u Anantapuru koje su prikazale prekrasnu ravnotežu i okretnost na biciklima te izvele plesove privlačne ljepote i u različitim formacijama. Još jedan veličanstveni prikaz sportskih vještina prikazali su studenti koji polaze *Nursiring College and Allied Sciences* koji su prvo prikazali borilačke vještine izvedene s velikom spretnošću, a nakon toga su predstavili vještinu *Yakshagana*, prikazujući nijanse ove tradicionalne narodne umjetnosti. Još jedan prikaz borilačkih vještina predstavili su polaznici kampusa u Brindavanu koji su nastupali nakon toga. Oni su isto tako izveli lijepi prikaz igranja košarke povezan sa saltom unaprijed. Njihova završna točka bili su plameni ratnici tijekom koje su stvarali lijepe formacije i osvijetlili tamno nebo. Veličanstveni prikaz sportskih i kulturnih programa završio je izvođenjem aratija u 19 sati.

Glazbeni i kulturni programi

Pored predstavljanja sportskih i kulturnih programa koji su održani na Sri Sathya Sai Hill View stadionu 11. siječnja 2016. godine, glazbeni i kulturni programi izvodili su se u Sai Kulwant dvorani od 12. do 15. siječnja 2016. godine kao sastavni dio proslave Susreta sporta i kulture i to u izvedbi studenata koji polaze razne Sai obrazovne ustanove.

Predstava „*Naši su životi Tvoja poruka*“: Prvu izvedbu činila je predstava pod nazivom „Naši su životi Tvoja poruka“ koju su 12. siječnja 2016. godine odigrali studenti koji polaze Sri Sathya Sai višu srednju školu u Prasanthi Nilayamu. Kao što to govori sâm naziv predstave, ona je prikazala kako je odlučno prianjanje uz ispravnost Sai studenata, koji su radili u dobro poznatoj korporativnoj tvrtci, promijenilo radnu etiku kompanije i povećalo njezin ugled. Vrhunska režija, odlična gluma studenata i realistična priča predstave pretvorili su ju u privlačnu izvedbu prenoseći poruku Bhagavāna Babe Svojim studentima i poklonicima kako bi svoj život trebali učiniti Njegovom porukom primjenom Njegovih učenja.

Predstava „*Bhakta Ramdas (Poklonik Ramdas)*“: Sljedeću predstavu pod nazivom „Poklonik Ramdas“ izveli su studenti iz kampusa u Brindavanu dana 13. siječnja 2016. godine. Predstava je prenijela poučnu životnu priču ovog velikog poklonika Gospoda Rāme, prikazujući kako su Rāma i Lakšmana kralju Tanishi dali novac koji je Ramdas utrošio na izgradnju Rāminog hrama i tako ga oslobodili iz zatvora, naglašavajući snagu predanosti koja je otkupila njegov život nadvladavajući sve izazove i poteškoće. Prije toga su studenti zadivili poklonike nastupom veseloga glazbenog orkestra čija je izvedba bila obilježena nevjerojatnom čistoćom zvukova.

Glazbena izvedba „*Atma Vidya (Znanje o Sebstvu)*“: Prekrasna izvedba, koja je oduzimala dah, na temu „Znanje o Sebstvu – *ātma vidyā*“, bio je nastup studentica iz kampusa u Anantapuru koji je bio sastavni dio Godišnjeg susreta sporta i kulture dana 14. siječnja 2016. godine. Koristeći osvježavajuće novu tehniku koja je predstajala splet izražajnih pokreta skupine studentica odjevenih u prekrasno osmišljene kostime na pozornici, orkestra i glazbe na udaraljka, tematskih komentara, razgovora i poklonstvenih pjesama, nastup je oslikao putovanje čovjeka od „Tko sam ja – *ko'ham?*“ do „Ja sam To – *so'ham*“ na izuzetno dojmljiv i privlačan način. Ponudivši svoj nastup pred Lotosna stopala Bhagavāna, polaznice su na kraju, u zboru, izrazile svoje duboke osjećaje riječima „Mi smo sada i zauvijek Tvoje vlasništvo“.

Predstava s plesnim točkama „*Tere Pyar Ke Liye (Za Tvoju ljubav)*“: Sljedeći nastup bila je izvedba predstave s plesnim točkama „*Tere Pyar Ke Liye – Za Tvoju ljubav*“ koju su prikazali studenti iz kampusa u Muddenahalliju. Postavljena u pozadinu života studenata u hostelu, predstava je pokazala kako je sudionik Prem

vratio samopouzdanje i zaslužio milost Bhagavāna kada je razvio čvrstu vjeru u Njega i u potpunosti Mu se predao. Prožeta lijepim pjesmama i prekrasnim plesovima studenata, predstava je prikazala značenje tih vrijednosti kroz prikaz događanja između Śabarī i Arjune.

Predstava „*Ramo Vighrahan Dharma (Rāmā, utjelovljenje ispravnosti)*“: Veliku završnicu proslave Godišnjeg susreta sporta i kulture osigurala je poučna životna priča o Gospodu Rāmi u predstavi „*Ramo Vighrahan Dharma – Rāmā, utjelovljenje ispravnosti*“ koju su 15. siječnja 2016. godine odigrali studenti iz kampusa u Prasanthi Nilayamu koji pripada Institutu. Predstavljajući odabrane događaje iz Rāmāyāne, predstava je prikazala blistave ideale i načela ispravnosti – *dharma* koje je izražavao Gospod Rāmā u Svome osobnom i javnom životu; ti ideali su postali lučonoše svjetlosti za buduće generacije čovječanstva. Poučni razgovori između Vālmīkija, autora Rāmāyane, Hanumāna, uzornog Rāminog poklonika i nebeskog mudraca Nārade, prekrasno su oslikali temu predstave i osnažili njezin dojam. Predstava je primjereno završila veličanstvenim obredom krunidbe Gospoda Rāme.

Završna svečanost

Završna svečanost i podjela nagrada Godišnjeg susreta sporta i kulture održani su na blagdan *Makara Sankranti*, 15. siječnja 2016. godine. Program svečanosti započeo je u 8.30 sati velikom povorkom skupine studenata koji su nosili zastave i skupinom koja je pjevala Vede. Skupine su veličanstveno umarširale u Sai Kulwant dvoranu od Yajur mandira predvođene orkestrom limene glazbe iz kampusa u Prasanthi Nilayamu. Na mjestu održavanja svečanosti, gospodin Sanjay Sahni, kontrolor ispita na Institutu, održao je uvodni govor u kojem je govorio o značenju *Makara Sankrantija* i jedinstvenosti Sai sustava obrazovanja.

Izuzetno poučan govor je nakon njega održao profesor Siva Sankar Sai, dekan Fakulteta znanosti u kampusu u Prasanthi Nilayamu u kojem se prisjetio nekih od dragocjenih lekcija koje je naučio tijekom sportskih susreta tijekom godina u božanskoj prisutnosti Bhagavāna. Navodeći riječi Bhagavāna, uvaženi je govornik naveo kako je Bhagavān želio da organizatori stvore priliku da prikažu prirodene nadarenosti svakog studenta. Nakon toga je pet studenata iz raznih Sai

obrazovnih ustanova održalo kratke govore u kojima su govorili o svojim osobnim iskustvima i ispričali koje su lekcije naučili tijekom izvođenja sportskih i kulturnih nastupa.

Slijedila je svečanost podjele nagrada. Pehari božanskog rektora bili su podijeljeni ustanovama koje su sudjelovale, dok su pobjednicima u pojedinačnim natjecanjima podijeljene nagrade. Snimka božanske poruke Bhagavāna povodom *Sankranti*a emitirana je nakon toga putem sustava javnog razglasa, a u poruci je Bhagavān kazao kako su ljubav, jedinstvo i suradnja među studentima i učiteljima ono što je dokazalo kako su sportski i kulturni nastupi Sai obrazovnih ustanova jedinstveni i uzorni. U svijetu ne bi bilo problema kada bi svi obavljali svoje dužnosti s takvim jedinstvom, suradnjom i skladom, kazao je Bhagavān. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin“. Svečanost je sretno privedena kraju izvođenjem aratija u 10.40 sati.

Kada je mjesec svladan, Śivam – dobrotu, osvjetljava noć i ona se pretvara u Śivinu noć, Śivarātri. Ili, u protivnom, to je noć smrti – śava rātri. Kada čovjek spava nesvjestan sebe i svoje božanskosti, on je poput trupla.

-Baba

Iz naših arhiva

BOG GLEDA SAMO UNUTARNJU ČISTOĆU ČOVJEKA

OBAVLJANJE VAŠE DUŽNOSTI NAJVEĆA JE DUHOVNA PRAKSA – YOGA

Tijekom godine, sunce prolazi kroz 12 kuća zodijskih znakova tijekom 12 mjeseci. Ulazak sunca u svaku kuću zodijskih znakova opisuje se kao *Sankramana*. „*Kranti*“ znači promjena. „*Sankranti*“ znači sveta promjena. Ulazak sunca u svaku kuću zodijskih znakova ne smatra se jednako svetim. Koji je onda razlog da se pridaje posebna važnost ili svetost *Makara Sankramane*, ulasku sunca u kuću Jarca – *makara*? Pored fizičkih

obilježja povezanih s kretanjem sunca u svaku kuću zodijaka, postoji i unutarnje duhovno značenje povezano s *Makara Sankramanom*.

Značenje ulaska sunca u kuću Jarca

Ulazak sunca u kuću Jarca događa se u sredini prolaza između mjeseca Margaseersha i Pushyami. U Bhagavadgīti je Gospod Kršna objavio: „Među mjesecima ja sam mjesec Margaseersha.” Mjesec Margaseersha je kruna među 12 mjeseci. Koji je razlog tomu? Među planetima solarnog sustava, sunce je božanstvo koje predsjedava. Bez sunca bi životni proces u svijetu prestao. Tijekom mjeseca Margaseersha svijet doživljava bogatstvo požnjevenih žitarica koje prehranjuju i podaruju radost ljudima. Žitnica svakog zemljoradnika ispunjena je žitom. Vrijeme u tome razdoblju je svježije i ugodno. To je prikladno vrijeme za uživanje u odmoru ispunjenom mirom. To je vrijeme kada je čovjek oslobođen tereta dnevnih briga i može posvetiti svoje vrijeme uživanju sa svojom djecom i stokom.

Svaki je doživljaj odraz unutarnjeg bića

Međutim, koja je veza između fizičkih ugoda i duhovnog značenja ovog razdoblja? Čovjek voli ono što je lijepo. On se veseli pri pogledu na dobru hranu. Možemo se pitati je li ta radost koju on doživljava povezana samo s fizičkim stvarima ili ima i unutarnju duhovnu osnovu? Nije tijelo to koje doživljava radost. To je istinsko Sebstvo – *ātman*. Radost koju netko doživljava iz promatranja drugih nije povezana uz tijelo već uz *ātman*. Ono što oko vidi, uho čuje i um misli ili srce osjeti, sve su to iskustva istinskog Sebstva – *ātman*. Osjetila su samo instrumenti. Svako iskustvo je odraz unutarnjeg bića. Samo kada se prepozna ta istina, bit će, do određene mjere, moguće razumjeti prirodu Boga.

Za svako djelovanje onaj tko ga potiče, izvodi i doživljava je Bog Sunca. Za čovjeka, koji je upleten u besmisleno postojanje i koji prolazi beskrajni krug ispraznih aktivnosti, Bog Sunca predstavlja primjer neumornog i nesebičnog služenja. On ne uživa u odmoru od posla. On je iznad pohvale i pokude. On obavlja Svoje dužnosti s potpunom smirenošću. Sve što čini je samo za dobrobit svijeta, a ne za nanošenje bilo kakve povrede. Samo su ljudska osjetila ona koja mu mogu biti od pomoći ili na štetu. Kada je čovjek podložan svojim osjetilima,

ona postaju njegovi neprijatelji. Kada čovjek ovlada osjetilima, ona postaju njegovi prijatelji. Prijatelji i neprijatelji proizlaze iz snage ili slabosti čovjeka.

Sve ono čemu se poučava i što se danas nauči izgleda kao da se sastoji od ispraznih riječi punih slave, a koje se odnose na vanjski svijet. Nema sumnje, jako se puno govori o božanskosti i duhovnosti. No, u tim se propovijedima ne može zamijetiti bilo kakvo sveto obilježje istine, ljubavi ili mira povezano s božanskim ljudima. Treba li ljude procjenjivati prema odjeći koju nose, govorima koje drže ili cjepidlačenju kojem su skloni? Ne. Jedina osoba, koja je vrijedna procjene kao mudra osoba, jest ona čija su djelovanja u skladu s njezinim mislima i riječima. Bog prosuđuje čovjeka prema njegovim mislima i motivima. Bog gleda samo unutarnju čistoću čovjekovih motiva, a ne njegov vanjski izgled ili moć i novac koji posjeduje. Vālmikī, Kuchela, Gajendra – Gospod slonova, dijete Dhruva, nepismena Śabarī, Vidura i Hanumān - svi su oni primjeri bića koja su uživala u Božjoj milosti samo zahvaljujući njihovoj predanosti, a ne zbog njihovog rođenja, bogatstva, školovanosti ili bilo kojeg drugog postignuća.

Obavljajte svoju dužnost kao Sunce

Bog Sunca se sprema na Svoje putovanje prema sjeveru u smjeru Himalaya na sjeveru, kao prekrasnom boravištu Gospoda Śive. Srce bi trebalo smatrati boravištem Gospoda, a uvid bi trebalo usmjeriti prema nutrini kako bi se doživio Bog. Ljudsko srce sâmo po sebi predstavlja Himalaya kao boravište čistoće i mira.

Putovanje Sunca prema sjeveru putokaz je prema putu kojim bi čovjek trebao krenuti kako bi spoznao Boga. Sunce je vrhovni primjer nesebičnog i neumornog služenja. Svijet ne može preživjeti bez Sunca. Život na Zemlji moguć je samo zahvaljujući Suncu. Sunce uči čovjeka lekcijama ponizne predanosti dužnosti, bez ikakvog umišljanja. Sunce je vrhunski primjer svakomu da bi trebao obavljati svoju dužnost predano i s posvećenošću. Obavljanje naše dužnosti najveća je duhovna praksa – *yoga*, kao što je to pokazao Kršna u Gīti. Neka vaša djelovanja i misli budu dobri. Vi ćete tada doživjeti božansko blaženstvo.

-izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom *Sankrantija*

DOŽIVLJAJ SVAMIJEVE BOŽANSKOSTI

Yasmin Sibal

Rođena sam u obitelji parsija koji su bili na glasu po svojem ispravnom načinu postupanja – *dharma* i poštivanju načela istine, ispravnosti i dobrote. Nakon što sam navršila pet godina, poslali su me živjeti s mojom bakom s majčine strane u Bombay (Mumbai) zato što Surat, mjesto na koje je moj otac bio premješten kao stariji policijski dužnosnik, nije u to vrijeme u blizini imao prikladnu školu za malu djecu.

Svami dolazi u moj život

U bakinoj sam kući bila sretna, okružena dobrim starim ljudima. Posebno je jedan stari ujak, Kama Kaka, pokazivao entuzijastično zanimanje za moj fizički i moralni razvoj. Jednom sam ga upitala: „Gdje je Bog?” On je odgovorio s dobro poznatim osmijehom: „Na jugu Indije postoji dječak za kojeg kažu da je Bog...” Pet godina staro dijete ga je pogledalo i upitalo: „Kako se zove?” Ujak je odgovorio: „Zovu Ga Sathya Sai Baba”... Tada nisam mogla znati da će jednoga dana taj Bog biti moj otac, majka i prijatelj i da će me voditi s ljubavlju tisuću majki. Kada sam odrasla, u Mumbaiju, udala sam se za mladića iz Punjaba i dobili smo dvije kćerke. Jednoga dana odvela sam svoju kćer Rubi na pregled kod stomatologa u kliniku dr. Erucha Fanibunde. Mjesto je djelovalo jako smireno i staloženo, a na zidu je bila prekrasna slika svetog čovjeka odjevenog u haljinu narančaste boje koji je držao cvjetni vijenac od jasmína. Vidjevši sliku, upitala sam: „Doktore, tko je taj čovjek?” On je odvratio s osmijehom: „On je Sathya Sai Baba.“ Nakon što sam postavila još nekoliko pitanja, liječnik mi je rekao da je Baba rođen na jugu Indije i da Ga mnogi ljudi priznaju kao Boga, uključujući njega i njegovu obitelj. To je u meni nešto pokrenulo. Prisjetila sam se riječi Kama Kake od prije puno godina. Liječnik me je zamolio da pročitam knjigu Howarda Murpheta „Man of Miracles – Sai Baba čudesnik“. On mi je isto tako dao paketić vibhutija i kazao kako će mi ispričati više ako me bude zanimalo.

Ta je knjiga promijenila živote tisuća ljudi... Howard je zaslužio zahvalnost svih onih ljudi koji su došli Babi nakon što su ju pročitali. Hvala ti, Howarde. Uzela sam knjigu i čitala ju cijelu noć. Spavala sam i sanjala kako me je sveta

gospođa koju sam posjećivala predala Shirdi Babi. Nakon buđenja, osjećala sam se sretna i smirena.

Opisujući Babina čuda mojim dvjema kćerima, zavjetovala smo se da ćemo Ga posjetiti što prije bude moguće. No, potrebno je pravo vrijeme kako bi nas Baba pozvao. Po savjetu dr. Fanibunde mi smo otišle da bismo prisustvovala pjevanju *bhajana* u domu gospođe Ratan Lal. U početku je moj suprug bio neodlučan hoće li ići. Stara svekrva gospođe Ratan Lal, koja je bila slijepa i boravila je u odvojenoj sobi, zavoljela nas je kao obitelj. Ona je postavila mnoga pitanja o našem životu; jako ju je zainteresiralo kako se djevojka koja je *parsi* udala za mladića koji je *punjabi*! Bibiji, kako su ju zvali, dovela je do toga da joj moj suprug Sham obeća da će doći na pjevanje *bhajana* i susresti se s njom. To je on i učinio zato jer je jako volio stare ljude. Svakog smo četvrtka odlazili na *bhajane* i isto tako sudjelovali u ostalim programima kao što je nesebično služenje – *sevā* na raznim mjestima, u sirotinjskim naseljima, hraneći siromašne. Mi smo slijedili druge poklonike zanosom koji je ispunjavao naša srca.

U međuvremenu sam postala vegetarijanka. Moj je suprug bio vegetarijanac od djetinjstva. Ja sam isto tako zaustavila tiskanje moje jako popularne knjige „Najmiliji parsi recepti“ koju sam napisala. Odbila sam zahtjev da dozvolim tiskanje jer sam u nizu jako živopisnih snova dobila upute kako je kuhanje i uzimanje namirnica koje nisu vegetarijanske dovelo do moje loše karme.

Bilo je to negdje 1972. godine kada sam dosegla najnižu stepenicu u mojem životu. Udala sam se jako rano u životu. Pritisak i napor odgovornosti teško me je pritiskao, kako mentalno tako i fizički. Imala sam dvije kćeri, Anitu i Rubi, koje su obje bile od velike pomoći, podražavale su me, ali ipak sam bila iscrpljena. Tijekom tih godina borbe, kako bih to promijenila, pohlepno sam pročitala sve knjige koje je napisao Baba. Za mene više nisu postojale novine i serije na televiziji. Bila sam time potpuno zaokupljena i kao da sam bila usredotočena na moj razvoj. Redovito sam meditirala dva puta dnevno.

U Svamijevoj božanskoj prisutnosti

Uskoro se pojavila prilika da odem u Puttaparthi s Gunajiom, sestrom gospođe Ratan Lal i njezinom kćerkom Achalom. Moj je suprug bio jako neodlučan bi li mi dopustio otići. Pitajući Svamija neka mi dâ znak, otvorila sam

novčanik i kupila autobusnu kartu. Kada sam pročitala slova na vrhu, vidjela sam riječ „Idi“. Sada sam s povjerenjem otišla u Puttaparthi. Svami me je gledao s balkona kada sam ušla u dvorište. Bilo je to jako veliko uzbuđenje! Baba me je nekoliko puta dobro pogledao i uskoro me pozvao na razgovor za kojim sam dugo vremena težila. Tamo, u toj svetoj sobi, Baba me je upitao: „Što želiš?“ „Baba, željela bih nešto naučiti“, odvratila sam. On je bio jako zadovoljan i, položivši Svoju ruku na moja prsa, On je rekao: „Ja ću te poučiti.“ U privatnoj sobi za razgovore Baba je rekao: „Ti si se jako borila tijekom prošle godine kako bi došla u Puttaparthi.“ On je isto tako rekao da će učiniti da sve bude u redu, jer sam ja bila zbunjena, potištena i zabrinuta u vezi budućnosti. S Babom nisam razgovarala o nikakvim osobnim problemima. On je bio zadovoljan što smo djevojčice i ja posjećivale tjedne sate balvikas programa koji su se održavali u Himmat Nivasu, a vodila ih je gospođa Roshan Fanibunda, a kasnije Roshan Parekh. Nakon što mi je dao blagoslov i materijalizirao vibhuti, dozvolio je da Mu dotaknem stopala i izašla sam u stanju blaženstva.

Uskoro nakon toga slijedio je drugi razgovor. Baba je kazao kako se ja ne osjećam dobro i to je bila istina! Kako je On znao što se događalo unutar mojeg tijela? Pitala sam se o Njegovom sveznanju. Slijedilo je još više otkrića o mojim životnim problemima i rješenjima i, nakon blagoslova, razgovor je završio.

Gunaji je bila zadovoljna ishodom mojeg posjeta. Kazala sam joj kako sam prenijela pozdrave – *pranāma* njezine stare majke Bibiji koje je poslala Babi i On je kazao kako ju On poznaje, da je ona slijepa i jako stara. Gunaji je kazala da će s radošću kazati svojjoj majci novosti o tome kako je Baba primio njezine pozdrave.

Ovo je Śiva Śakti

Uskoro su razgovori prestali jer je započela proslava Śivaratrija. Kako je to bio moj prvi posjet, bila sam zatečena velikim mnoštvom ljudi koje se okupilo. Odlučila sam ne otići u dvoranu Poornachandra na Śivaratri i čekati vani kraj pokrajnjih vrata kako bih vidjela Babu i imala priliku za daršan kada On bude ulazio. Odjednom, jedna je gospođa došla iz dvorane, zgrabila me za ruku i uvela me u dvoranu pa na pozornicu, pored ljuljačke i dolje niz stepenice od pozornice. Posjela me je u prvom redu, među VIP-ovce. Anđeo kojeg sam kasnije upoznala bila je Prithvi, *rani* od Jinde. Primijetila sam određene znatiželjne poglede gospođa

odjevenih u svilu i urešenih nakitom jer sam bila odjevena u jednostavan pamučni sari! Svečanost je počela. Održani su *bhajani*, a Baba je održao govor. Tada je, s velikim naporom, Baba stvorio blistavi lingam. On ga je s pozornice pokazao oduševljenim poklonicima. Nakon toga, Svami je sišao s pozornice i pokazao ga gospođama u prednjim redovima. Tada, na opće čuđenje, Baba je došao do mene, držao je lingam otprilike 15 – 20 centimetara udaljen od moga lica i pokazao na jasnu blistavu svjetlost koja se vidjela unutar zelenkastog lingama. On je kazao: „Ovo je Śiva Śakti!” Bila sam zadivljena i kazala sam sklopljenih ruku: „Kako prekrasno, Svami!” Ja sam na taj način dobila Babin blagoslov tijekom moje prve proslave Śivaratrija u Praśanthiju.

U Anantapur sa Svamijem

Nakon nekoliko dana Gunaji je kazala kako će Svami ići u posjet novootvorenom koledžu u Anantapuru i da bih ja isto tako trebala pokušati otići. Nakon toga bih se mogla vratiti u Mumbai. Spakirala sam se i otišla u Anantapur. U koledžu sam s tri gospođe dijelila sobu koju nam je Svami milostivo dodijelio. Obroke smo imali u Svamijevom društvu, čule smo Ga kako govori i uživale u *bhajanima*. Sve je to bilo istinski blaženo. Onda je jedne večeri prikazana predstava koju su izvele djevojke koje polaze koledž. Mi smo bili vani na livadi, a djevojke su bile sve odjevene u kostime. Razgovarala sam s djevojkom koja je bila odjevena u kostim kralja. Imala je velike brkove koje sam dotaknula prstima. Svami me je vidio i pokazao djevojkama da naprave prolaz za Njega. On je prišao i rekao: „Kitna Achchha Hai, Na Amma! Costumes Bhi Unhonne Banaya – Kako lijepo, zar ne, majko?! Ove su djevojke čak i kostime napravile same.” Pogledale smo predstavu s radošću u Svamijevom svetom društvu.

Miris cvjetova jasmina

Svami se spremao vratiti natrag u Puttaparthi. Tri su se gospođe isto tako vraćale u ašram, a ja sam trebala krenuti sama u Bengaluru. Uz mnoštvo velikih zahvala Svamiju na svoj Njegovoj ljubaznosti i obzirnosti, ušla sam u autobus za Bengaluru, rano ujutro sljedećeg jutra. Tijekom putovanja okruživao me je miris jasmina. U Bengaluruu, kada sam sišla iz autobusa, miris se i nadalje nastavio širiti oko mene. Nije bilo cvjetova jasmina ni u autobusu, a niti bilo gdje u mojoj blizini. Bio je to moj prvi posjet Bengaluruu. Unajmivši auto-rikšu stigla sam u

prekrasni bungalov moje tete, pored jezera Ulsoor. Miris jasmína nastavio me slijediti. Moja teta i stric, kao i rođaci, dočekali su me s dobrodošlicom. Sljedećeg sam dana posjetila ašram u Brindavanu gdje Svami boravi tijekom posjeta Bengaluruu. U ašramu sam se uputila u staru Svamijevu kuću i upitala dr. Gokaka, koji je tamo sjedio, bih li mogla pogledati kuću iznutra. On je kazao kako to nije dopušteno. Otišla sam van, u vrt i odjednom se miris jasmína ponovno pojavio, niotkuda. Nije bilo nikakvih cvjetova jasmína nigdje u blizini.

Dodjela blagodati bez pitanja

Uskoro sam se trebala vratiti natrag u Mumbai. Iskazujući teti i obitelji izraze zahvalnosti, otišla sam u zračnu luku. U zrakoplovu sam imala prolaznu pomisao o stanu kojeg smo posjedovali. Bio je iznajmljen velikoj firmi. U to su vrijeme drakonski zakoni omogućavali da ljudi i kompanije nastave koristiti stan čak i nakon što je zakup istekao. Jedino rješenje bio je sudski postupak! Tko je imao sredstava i strpljenja da bi se godinama borio s velikim kompanijama? Ja nisam upitala Svamija ništa o mojim osobnim problemima. Možda sam Mu ipak trebala to spomenuti, pomislila sam nakratko. Kada smo sletjeli u Mumbai, izašla sam iz zrakoplova i otišla u zgradu zračne luke. Kao što je svima poznato, pojedinac se nalazi u uzvišenom stanju nakon Svamijeva daršana, u jako blaženom stanju. Moj otac i moje dvije kćerke, Anita i Rubi, došli su me dočekati u zračnoj luci. Moj je otac rekao: „Izgledaš nekako drugačije!” Upitala sam gdje je Sham. Otac je odvratio kako je morao otići da bi preuzeo vlasništvo nad našim stanom u Cuffe Paradeu jer je kompanija odjednom odlučila da nam ga vrati! Takav nam je blagoslov podario sâm Svami. Ni jedna kompanija ne čini to za nikoga. Moj je suprug dobio natrag ključeve našeg stana i svi smo zahvalili Babi na Njegovim blagoslovima. Tako je završio moj prvi nezaboravni put Babi u Puttaparthi, s Njegovim blagoslovima.

Sveznajući Gospod

Babina sveprisutnost u našim životima uvijek nam pomaže. Ovdje je nekoliko slučajeva Njegove božanske sveprisutnosti, svemoći i sveznanja. Jednom sam u Puttaparthiju otišla u kantu da bih pomagala. Bilo je puno sevakâ za posluživanje, pravljenje pogača - *chapati*, rezanje povrća, ali gotovo da nije bilo nikoga tko bio bio dobrovoljac za pranje posuđa. Odlučila sam kako je to mjesto

gdje je potrebna pomoć. U to vrijeme nije postojao ni sapun niti četke. Ponekad se tamo našla ljuska kokosovog oraha i jednostavno se trebalo prati samo vodom. Na sreću, bilo je dovoljno vode iz slavine i posuđe se lijepo dalo očistiti. Svakog je dana trebalo oprati na tisuće tanjura. Čim bi jedna gomila bila oprana, nova velika gomila stigla je da bi bila oprana.

Jedne sam večeri bila jako umorna. Bilo je kasno i bila sam gladna, ali posuđe se stalno gomilalo kako bi bilo oprano. Odjednom je upravitelj kantine stigao s dvije mlade djevojke iz sela i kazao kako bi mi one željele pomoći da bih dovršila pranje. Mi smo tri prale i prale sve dok posao nije bio dovršen i dok više nije bilo prljavog posuđa. Sada je upravitelj kantine došao do mene s tri velika *ladua* na tanjuru, koje je, kazao je, Svami poslao za nas govoreći: „Ima troje ljudi koji još uvijek rade u kantini, daj im ove *ladue*, od mene!” Jako sretne mi smo pojele *ladue* i zahvalile Babi, sveznajućem Gospodu univerzuma. Ne postoji ništa što On ne bi znao.

Jednom me je moja kći Anita pozvala da odem s njom u Pariz u Francuskoj. Ona je tamo trebala obaviti neki službeni posao. Bila sam jako sretna i pisala sam Svamiju kako bih dobila Njegovu dozvolu i blagoslov. Vrijeme je brzo prošlo i došao je dan našeg odlaska u Pariz. Stigli smo u zračnu luku nakon dva sata vožnje. Formalnosti su bile gotovo završene. Neočekivano, carinski je službenik želio otvoriti moj kovčeg. Otvorila sam svoju ručnu torbicu da bih izvadila ključeve kovčega, ali ih nisam mogla nikako pronaći! Ispraznivši sadržaj torbice na šalter, nije bilo ni traga od ključeva kovčega. Carinski je službenik postajao sve nestrpljiviji. On je kazao da, ako ne provjeri moj kovčeg, neće mi dopustiti da se ukracam na let. Moja je kćer otišla naprijed i pitala se što me je to zadržalo. Pojavio se znak za ukrcavanje. Nastala je panika kada je carinski službenik zatražio da se vratim kući i donesem ključeve, što je bilo nemoguće. Kuća je bila udaljena dva sata vožnje! Tada sam Babi uputila molitvu za pomoć i još sam jedom otvorila svoju ručnu torbicu. Tamo, na vrhu svega, bili su ključevi! U žurbi sam otvorila svoj kovčeg i zahvalila Babi od sveg srca. Carinski je službenik na brzinu pogledao i kazao mi da idem dalje. Pridružila sam se svojoj kćeri, ispričala joj o čudu i mi smo se ukrcale na let za Pariz. Provele smo prekrasno vrijeme u Parizu zahvaljujući Babi i Njegovoj pravovremenoj pomoći.

Još jedan slučaj trenutačne pomoći. Baba nam je upravo dao stan u ašramu u Brindavanu. To je bila najveća blagodat koju nam je podario naš Gospod Sai. Bili smo neizmjereno sretni. Počela sam polako stavljati stvari na njihovo mjesto. Što je još važnije, tražila sam odgovarajuće mjesto u sobi na koje bih stavila Babin stolac i tepih. Dok sam čistila policu za knjige, odjednom je fotografija u boji pala iz jedne knjige. Ja ju nisam nikada prije vidjela. Knjiga isto tako nije bila nikomu posuđivana. Fotografija je pokazivala prekrasan stolac na tepihu, sa svjetiljkom i stolom sa svake strane. Na tepihu su bili glazbeni instrumenti, činele i drugi. Bio je to primjeren raspored za dnevnu meditaciju i održavanje bhajana u sobi. Baba mi je na fotografiji pokazao kako da to postavim. Nekoliko dana kasnije uputili smo se u Puttaparthi. Tamo sam pokazala fotografiju i priču o njoj ispričala gospodinu Kasturiju. Njemu se priča jako svidjela i smijao se od sveg srca. Gospodin Kasturi je stavio fotografiju na svoju ploču za poruke gdje su svi imali priliku vidjeti Babinu pomoć, čak i kada se radi o svjetovnim stvarima.

Jednom sam došla u Brindavan na Ljetni tečaj i ponijela sa sobom mobilni telefon. Koristila sam ga samo u sobi i što je tiše moguće. Bio je tek odnedavno raspoloživ na tržištu. Nazivala sam svoju obitelj u Mumbai kao i neke prijatelje. Nisam znala kako je to skupo. Jedne je večeri Svami došao na večernji program na pozornicu u Sai Ramesh dvoranu, kao i obično. No, odjednom, On me pogledao i stavio Svoju ruku na uho i pretvarao se kao da govori! On je nastavio tako govoriti i gledati u mene. Dobila sam nekoliko upitnih pogleda od gospođa koje su sjedile oko mene, ali ja sam znala što je to što Svami radi. On mi je pokazivao kako previše koristim mobilni telefon u sobi. Više ga nisam koristila u tolikoj mjeri nakon što je Baba zorno prikazao njegovu upotrebu. Račun za njegovo korištenje bio bi puno veći da nisam prestala s nepotrebnim pozivima. Što Baba ne zna o nama? On je posvuda.

-autorica je dugogodišnja gorljiva poklonica Bhagavāna

Sjaj božanske slave

BEZGRANIČNA MILOST

Baba je rekao: „Za svaki čin moje milosti koji vam je poznat, postoji tisuću drugih koji vam nisu poznati.” Postoje mnogi zabilježeni slučajevi gdje Baba prenosi bolest poklonika na Svoje vlastito tijelo. On je to činio, kako u ovome Svome tijelu, tako i u Svome prethodnom tijelu kao Shirdi. On dopušta Svome tijelu da pati od bolesti određeno vrijeme, kao bilo koje ljudsko tijelo i zatim se izliječi u trenu. On zaustavlja bolest, a isto tako On odlučuje kada je vrijeme došlo da se bolest ukloni. Tijekom Ljetnog tečaja u Whitefieldu 1973. godine, autor je vidio Babu kako svakoga dana drži Svoj duhovni govor studentima u trajanju od sat i pol vremena, iako je imao temperaturu višu od 40° C, cijelo vrijeme posljednjih nekoliko dana. U to je vrijeme kazao autoru: „Ako budem ugađao ovu temperaturu, ona će mi se popeti na glavu. Na mene ne djeluje vrućica.” Jedinu takozvani 'tretman' koji je On uzimao za visoku temperaturu, bile su hladne kupke tijekom dana.

Najdojmljiviji slučaj Babinog preuzimanja bolesti dogodio se u autorovoj prisutnosti, tijekom proslave Navaratrija i nastavio se sve do prosinca 1974. godine. Baba je dobio visoki krvni tlak i Njegovo je tijelo pokazivalo vidljive poznate znakove i simptome toga stanja. Dr. C. G. Patel, liječnik iz Barode, dobio je povlasticu da se brine o Babi, po nalogu samoga Babe. Ne da je On tražio liječnika, kao što je objašnjeno ranije, Baba je morao igrati ulogu običnog ljudskog bića i dozvoliti Svome tijelu da pati, sve dok On sâm ne odredi kraj bolesti. U Svojoj božanskoj igri – *līlā* prisutnost liječnika bila je potrebna kako bi se upotpunila slika. Dr. Patel je svakoga dana vodio detaljne zabilješke o Babinom zdravlju, uključujući i podatke koje je dobio zahvaljujući cijelom nizu patoloških pregleda i testova. Nije svrha naše priče da bismo vam dali kroniku cijele povijesti ove preuzete bolesti, već da vam prenesemo kako je autor to vidio osobno i što mu je Baba rekao u vezi s bolešću.

Tijekom Svoje bolesti Baba je nastavio s izvršavanjem Svojih uobičajenih aktivnosti tijekom proslave Navaratrija i Dasare, obavljao je razgovore, održavao je sastanke s različitim dužnosnicima iz Sai organizacije, održao je velik broj govora tijekom Yajne i isto tako tijekom Dipavaliya i proslave rođendana,

uključujući i onu proslavu koja se bez prestanka održavala u Bukkapatnamu. Ne ulazeći u pojedinosti, bit će dovoljno spomenuti kako je autor tijekom svih tih aktivnosti otkrio različite znakove i simptome jako visokog krvnog tlaka koji je opasno djelovao na Babino tijelo. Završni događaji, koji su doveli do vrhunca naše priče, započeli su 27. studenog, kada je Baba odlučio otići u Bangalore (sada Bengaluru) iz Prasanthi Nilayama.

Toga je jutro autor tijekom *bhajana* sjedio pod nadstrešnicom izvan dvorane za molitvu. *Arati* je završio i Baba je otišao u Svoju sobu. Uobičajeno, autor bi se sada uputio na odmor, ali neki ga je unutarnji osjećaj natjerao da se približi vratima Babine sobe. Odjednom su se vrata otvorila i Baba je izašao s košarom punom paketića vibhutija. On je autoru dao pregršt paketića i dao mu upute da slijedi Njegov automobil na maloj razdaljini na putu u Whitefield, Bengaluru. Tada je podijelio paketiće vibhutija nekolicini ljudi i vratio se natrag u Svoju sobu.

Poslije podne, otprilike u 16.15 sati, uputili smo se na to nezaboravno putovanje. Na prednjem je sjedalu sjedio Karunyananda, Shrinivasan, student iz koledža, dok je D. V. Rama Rao vozio Babin automobil. Baba, dr. Patel i dr. Bhagavantam sjedili su na zadnjem sjedalu. Autor je sjedio u svojem automobilu, pored vozača, u pratnji svoje supruge i dvije druge gospođe koje su bile u automobilu. Autor je pratio Babin automobil, a nekoliko se drugih automobila također pridružilo povorci. Na samom početku vožnje Babin bi se automobil zaustavljao tu i tamo kako bi se podijelili slatkiši siromašnim seljanima i njihovoj djeci. Autor bi vidio Babinu ruku koja bi se ispružila iz automobila s djelomično spuštenim prozorskim staklom, a zatim bi On spustio hranu u dlanove skupljene u obliku zdjelice koje su čeznutljivo čekale, dlanove muškaraca i žena koji bi pružali svoje vratove kako bi barem na trenutak vidjeli Babu kako sjedi u automobilu. Ponekad bi bilo samo nekoliko male djece koja su čekala kako bi vidjela Babu i oni bi bili nagrađeni, ne samo Njegovim *daršanom*, već isto tako i neočekivanim *laduom*. Njihova bi se srca ozarila od radosti. Uzbuđenje i radost koje su doživjela ta siromašna djeca nešto je što nije moguće opisati riječima. Promatrati to u Babinom društvu slično je doživljaju toga u svojem vlastitom Sebstvu. Kada je pravac putovanja prolazio kroz sela kamo se unaprijed proširo glas o Babinom dolasku, mnoštvo automobila bi se probijalo kroz redove i redove ljudi koji su se nanizali uz cestu kličući: „Bhagavān Sri Sathya Sai Babaji Ki Jai!“

Sat i pol nakon početka putovanja autor je primijetio kako Baba odmara glavu naslonivši se na naslon sjedala u automobilu, što je bilo nešto jako neobično za Njega da to čini. Gospođe su primijetile to isto i kazale: „Siroti Svami mora da se osjeća jako umoran.“ Tada je Baba spustio Svoju glavu na rame dr. Patela i gospođe su počele sumnjati da se radi o nečem drugom, a ne samo da se Svami osjeća jako umoran. Autor je postao svjestan njihovih osjećaja na temelju različitih komentara koji su stizali sa stražnjeg sjedišta. Nakon nekog vremena, Babin se automobil zaustavio i dr. Bhagavantam se preselio kako bi zauzeo prednje sjedalo zajedno sa Shrinivasanom koji je sada preuzeo volan. Karunyananda i Rama Rao preselili su se u drugi automobil. Babu su polegnuli na zadnjem sjedalu dok je dr. Patel sjedio sa strane. Automobili su za nekoliko trenutaka krenuli dalje i nekoliko ljudi iz drugih automobila znalo je što se dogodilo u Babinom automobilu. Autor je kazao gospođama koje su se vozile u njegovom automobilu kako je vjerojatno Svamijev krvni tlak jako porastao i kako se zato On odmara. No, gospođe su sumnjale na najgore i bojale su se kako se Svamiju dogodilo nešto strašno. Jedna od njih bila je na rubu suza. Druga je kazala da se Svami vjerojatno osjeća slabo uslijed mučnine uzrokovane vožnjom, isto kao što se i ona često osjećala nakon dugotrajnog putovanja. Autor je objasnio kako je to Babina božanska igra – *līlā* čemu oni svjedoče i da će uskoro sve biti u redu. Kao poklonicima, bila je naša dužnost da budemo zabrinuti, no u isto vrijeme trebali bismo biti svjesni u nama samima o božanskosti koja je Baba i iz toga izvući snagu i povjerenje da ostanemo smireni. Nakon svega, što se može dogoditi božanskosti? Ništa, baš ništa.

Sunce je zašlo i lagani sumrak je omogućio da se vide Nandi Hills u daljini, kao siluete duhova na tamno narančastom nebu. Chikkaballapur je bio udaljen svega nekoliko kilometara. Odjednom, Baba se uspravio i moglo se vidjeti kako razgovara s dr. Patelom. Nekoliko trenutaka kasnije automobili su se zaustavili. Baba je izašao iz Svoga automobila i prošetao ravno do automobila u kojem je bio autor. Iz suprotnog smjera približavao se kamion s upaljenim dugim svjetlima i Baba je na brzinu prislonio Svoju glavu uz prozor automobila. Baba je objasnio kako nije želio da Ga vide oni koji su se vozili u kamionu. Zatim je počeo zadirkivati gospođe u stražnjem dijelu automobila jer su bile u strahu za Svamijevu sigurnost. On je objavio: „Ja sam Ghosha i ponavljao je to puno puta, uvijek iznova. „Ja sam Ghosha i kako onda bilo što može djelovati na mene? Nikakva me bolest ne može dotaknuti. Tijekom posljednjih nekoliko dana imao sam krvni tlak

koji se kretao od 110 - dijastolički do 280 - sistolički. Zašto ste se bojali? Ovomu se tijelu ništa ne može dogoditi. Ja sam Ghosha. Tada je Baba pogledao gospođu (koja je ranije dala primjedbu o tome kako se Baba osjeća slabo) i, s iskrom u Svojim očima, On joj je rekao: „Ponekad liječnici i drugi kažu kako Svami osjeća vrtoglavicu i slabost, ali Svami nikada ne osjeća slabost. Nemojte se bojati. Upravo sada osjećam utrnuće u svojoj ruci, ali ja nisam pretjerano zabrinut za ovo tijelo. Na mene ne može ništa djelovati. Ja sam Ghosha.” S tim oproštajnim riječima On nas je napustio i vratio se natrag u svoj automobil. Ovaj je monolog Baba izveo na engleskom jeziku.

Rama Rao je iz Babinog automobila uzeo metalni spremnik ogromne veličine. Bio je pun slatkiša i poslastica svih vrsta koje su bile podijeljene svima onima koji su bili prisutni u raznim automobilima.

Baba je stigao u Brindavan u Whitefieldu kasno te večeri. Sljedećeg se dana On odmarao. Prema večeri Njegov je krvni tlak porastao na 260 - sistolički i Njegovo je tijelo pokazivalo simptome moždanog udara. Naravno, autor nije bio iznenađen jer mu je Baba prethodnog dana, kada je spomenuo utrnulost u Svojoj ruci, sâm dao indikacije o tome kako će se stvari razvijati. Međutim, On je sljedećeg dana ponovno bio u redu i Njegov je krvni tlak bio normalan do kraja prosinca. Toga je dana dr. Patel kazao autoru što je Baba kazao nakon što se uspravio u automobilu pošto je neko vrijeme ležao, tijekom putovanja na kojem su bili prekjučer. Baba je rekao: „Gospođe, koje su u automobilu iza našeg, u strahu su i suzama, misleći kako se Svamiju dogodilo nešto strašno.” Ova Babina primjedba i ona o tome kako Svami nikada ne osjeća mučninu i slabost tijekom vožnje automobilom, mali su primjeri Njegovog sveznanja i sveprisutnosti.

Ghosha znači zvuk ili pokret ili vibracija. To isto tako znači i kozmički prazvuk – *pranava*, sveti slog Om koji je prazvuk ili prva riječ svega stvorenoga. Sve stvoreno u svojem se konačnom obliku sastoji od pokreta ili mase energije koja vibrira. Kada je Baba rekao: „Ja sam Ghosha”, to znači kao je On sâm prvobitna energija koja poprima različite oblike i predstavlja sastojak onoga što je poznato kao materija. To je Njegov vid Śakti – božanske energije ili Mazda - Boga. Kada se radi o Njegovom tijelu, ova je izjava podrazumijevala kako je On sâm prvobitna vibracija kroz koju Njegovo tijelo može nastati i, kako je onda moguće da ta prvobitna vibracija bude pogođena bolešću? Čak i bolest, bez obzira

na to u kojem obliku se izrazila, isto je tako prvobitna sila koja je rođena iz ove prvobitne energije i zato je bolest samo pojava koja se prikazuje privremeno dok u temelju svega stoji Ghosha. Izjavom : „Ja sam Ghosha”, Baba je isto tako objavio svoj vid kao Śakti, koji je sam po sebi manifestacija univerzuma.

Kontemplirati o ovoj istini jest spoznati odnos čovjeka prema čovjeku i misterije univerzuma. „Ja sam jedan, postat ću mnogi – *eko'ham bahuh syām*.“ Razumjeti i spoznati tu istinu znači razumjeti naše vlastito Sebstvo i spoznati u maloj mjeri božanskost koja je Baba. Primjenjivati i živjeti tu istinu znači slijediti put ljubavi koji vodi istinski do doživljaja božanskosti u vlastitom Sebstvu, to je kraljevstvo nebesko. To je Njegovo kraljevstvo bez imena, čovjeku nemjerljivo i vječno, izvan područja vremena. Rajska zvijezda ili naše vlastito Sebstvo boravi tamo uvijek i zauvijek.

-izvadak iz: „Vision of the Divine“ autora Erucha B. Fanibunde

Chinna Katha

Haridasa

Tansen je bio poznati glazbenik na dvoru kralja Akbara. U njegovom je pjevanju bilo toliko snage da, kada bi on pjevao *Megh Malhar Raga*, tamni bi oblaci prekrili nebo, a kada bi izvodio *Amritavarshini Raga* padala bi kiša, a kada bi pjevao *Deepak Raga*, zasvijetlila bi se svjetiljka.

Jednom se Akbar rano ujutro uputio iz svoje palače pješice. Kako je otišao prilično daleko od palače, začuo je zvukove lijepe pjesme koji su odnekud dolazili. Privučen zvukovima pjesme, uputio se u smjeru odakle su dolazili i naišao na Haridasa, koji je bio isposnik koji preživljava moleći za hranu, kako pjeva u slavu Gospoda, duboko uronjen u svoje pjevanje. Akbar je isto tako zaboravio na sebe slušajući ga. Izgubljen u svojim mislima, Akbar se vratio u palaču. Toga je dana Tansenu na dvoru ispričao o svojem iskustvu slušanja pjesme koju je izvodio isposnik i rekao: „Tansene! Ja sam u nedoumici. Ti si veliki pjevač i pjevaš melodiozne pjesme. Ali ja sam bio uzdignut na višu razinu dok sam slušao pjesmu koju je izvodio isposnik. Bio sam jako dirnut njegovim pjevanjem i moje je srce

bilo ispunjeno blaženstvom. Ali, ja nikada nisam bio dirnut na taj način dok sam slušao tvoje pjevanje. Koji je tomu razlog?” Uz dužno poštovanje i poniznost Tansen je rekao s osmijehom: „O, vladaru! Ja pjevam kako bih Vam ugodio i kako bih osnažio prestižnost Vašeg dvora. No, isposnik je izgubljen u promišljanju o Bogu i pjeva kako bi zadobio Njegovu milost. On je sluga Bogu, a ne bogatstvu.” Vladar je prepoznao istinu Tansenove izjave.

Mi ne bismo trebali misliti ni o čemu drugomu osim o Bogu kada pjevamo o slavi Božjoj – *nāmasankīrtana*.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

PREMA BANDAM SUSRET 2016. GODINE

Velik broj bivših polaznika Bhagavānovih obrazovnih ustanova stigao je u pratnji svojih obitelji iz svih dijelova svijeta kako bi sudjelovali u Godišnjem Prema Bandam susretu koji se održao u Prasanthi Nilayamu na početku nove, 2016. godine. Ovom su prilikom izveli glazbene i kulturne programe kako bi izrazili svoju ljubav i zahvalnost Bhagavānu koji ih je, brigom ispunjenom ljubavlju, vodio i brinuo se o njima tijekom godina njihovog odrastanja.

Prvu glazbenu ponudu Bhagavānu izveli su, 30. prosinca 2015. godine, bivši polaznici Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža. Srca ispunjenih dubokom predanošću Bhagavānu, bivši su polaznici izveli šarolik program vokalnih i instrumentalnih skladbi među kojima se našla skladba „Siva Siva Siva Ganaraya“, nakon čega je slijedila prekrasna Jugalbandi „Panduranga Baro Sriranga Baro – Dođi Panduranga, dođi Sriranga“ i *evergreen*, Mirina pjesma „Aisi Laagi Lagan Mira Ho Gayi Magan – Mira je izgubljena u Kršninoj ljubavi“ koju je otpjevao Anup Jalota. Oni su svoj zadivljujući koncert završili prekrasnim recitalom na *veeni* i instrumentalnim bhajanima.

Sljedeću izvedbu su, 31. prosinca 2015. godine, priredili bivši polaznici Sri Sathya Sai osnovne škole i Sri Sathya Sai više srednje škole. Započevši svoj program izgovaranjem Sai Gayatri mantre, bivši su polaznici nastavili s

prekrasnom glazbenom izvedbom. Dva su govornika nakon toga pričala o tome kako su oni doživjeli Bhagavānovu ljubav i milost kada su polazili osnovnu školu. Prva je govorila gospođa A. Sai Venkatalakshmi, starija znanstvenica u Indian Space Research Organization (ISRO), indijskoj organizaciji za istraživanje svemira. Uvažena je govornica ispričala kako je Bhagavān svakoga dana običavao dolaziti u razred, razgovarao s učenicima i poprimao ulogu njihovih roditelja, vodiča i duhovnog učitelja – *guru*, sve u jednom. Sljedeći je govor održao gospodin A. Raghavendra, potpredsjednik IndusInd Bank, koji je izrazio svoju duboku zahvalnost Bhagavānu što je omogućio polaznicima najbolje obrazovanje i Svoju blisku prisutnost te proveo toliko vremena s njima u njihovim najranijim godinama.

Ovi su govori bili isprepleteni prekrasnim Oddisi plesom u izvedbi djece bivših polaznika te skupnim pjesmama i Qawalijima u izvedbi bivših poklonika; među pjesmama su se našle „Tera Saath Kabhi Bhool Na Sake – Mi nikada ne zaboravljamo Tvoju blizinu“, „Sai Ke Pyaar Ki Surat Bayan Nahin Hoti – Saijevu ljubav nije moguće opisati“. Posljednja pjesma koju su otpjevali bila je „Hawa Mein Khushboo Pyaar Ki Hai – Postoji miris ljubavi u zraku“. Kada su pjevali ovu skupnu pjesmu, ostali bivši polaznici u dvorani mahali su upaljenim svijećama što je predstavljalo lijep prizor.

Program koji je održan na novogodišnje jutro, 1. siječnja 2016. godine, započeo je zadivljujućom glazbenom izvedbom orkestra limene glazbe Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, koja se sastojala od sedam glazbenih brojeva među kojima su bili „The Tempest“, „Beethoven's 5 Secrets“, „The Rise of the Warrior“. Program je završio skladbom „Happy“ čime je prenesena Bhagavānova duboka poruka: „Budite sretni, učinite druge sretnima i Svami će biti sretan“.

Ono što je slijedilo nakon toga bio je izuzetno poučan govor pun podataka. Održao ga je bivši polaznik Instituta, gospodin Abhimanyu Kaul. Dijeleći s okupljenima dragocjene lekcije koje je naučio dok je bio pod vodstvom Bhagavāna, učeni je govornik primijetio kako je Bhagavānova prava misija bila da čovjeku prenese znanje o Sebstvu - *atmavidyā*. On je opisao kako je Bhagavān, na Njegov prijateljski način, usadio u studente duboko znanje tijekom svakodnevnih razgovora s njima.

Program poslijepodne započeo je pred posljednjim počivalištem Bhagavāna, iskazivanjem pozdrava bivših polaznika Instituta koji su umarširali u dvoranu u povorci noseći zastave svih boja. Nakon toga su bivši polaznici ponudili novogodišnje kolače, novi broj njihovoga časopisa „Vidyullekha“ i 25. svezak njihove zbirke bhajana „The Bridge Across Time – Most iznad vremena“. Odličan glazbeni program u izvedbi orkestra limene glazbe bivših polaznika slijedio je nakon toga, a uključio je molitvu upućenu Gospodu Ganeši „Vakratunda Mahakaya“, zatim „Allah Bhi Tum Ho Ishwar Bhi Thum Ho –Ti si i Allah i Ishwara“ i „Pyare Sai Hamare – Naš voljeni Sai“.

Završna izvedba bivših polaznika Instituta bila je vrhunska predstava „The Perfect Flute – Savršena flauta“ koja je prenijela duboku poruku Bhagavāna kako bi se čovjek trebao osloboditi svoga ega i postati šupalj kao flauta kako bi omogućio Bogu da upravlja njome i kroz nju 'oživljuje' prekrasne tonove glazbe. Predstava je prenijela ovu poruku Gospoda putem priče o prodavaču flauta koji je ponudio svu svoju nadarenost Gospodu Kršni kako bi dobio zaštitu i ostvario krajnji cilj viđenja Kršne. Produhovljena tema, odlična gluma i postava te poučni dijalozi savršeno su prenijeli lekciju sadržanu u predstavi i izvedbu učinili izuzetnom. Time je Godišnji Prema Bandham susret bivših polaznika sretno priveden kraju.

NACIONALNA KONVENCIJA BIVŠIH POLAZNIKA SRI SATHYA SAI BALVIKAS PROGRAMA

Dvodnevna Nacionalna konvencija bivših polaznika balvikas programa održana je u Prasanthi Nilayamu 16. i 17. siječnja 2016. godine. Tema događanja bila je „Sri Sathya Sai bal vikas – Božanski Put“. Prvi je skup započeo ujutro 16. siječnja 2016. godine u dvorani Poornachandra pjevanjem Veda i zajedničkim pjevanjem. Dvoje studenata, Drishti Thapa iz Manipura i Fanindra Reddy iz Andhra Pradesha su, nakon toga, s prisutnima razmijenili dirljive događaje iz njihovih života, odraz njihovog nastojanja da slijede Božanski Put koji je postavio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba. Živahni i šaroliki plesovi koje su izvela djeca koja polaze balvikas program u Odishi i Sikkimu bili su praznik za oči. Bhagavānova sveprisutnost mogla se posvjedočiti kada je cvjetni vijenac koji je krasio okvir

Bhagavānove slike puknuo popola i polako skliznuo u obliku božanskog blagoslova.

Drugi je skup započeo u 16.30 sati u Sai Kulwant dvorani pjevanjem Veda i zajedničkim pjevanjem, čime je cijeli prostor bio ispunjen ljubavlju i predanošću. Na mjestu održavanja skupa, gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije, pohvalio je Sri Sathya Sai balvikas program kao najdragocjeniji poklon kojeg je čovječanstvu poklonio Bhagavān Baba. On je preporučio ovaj program temeljen na vrijednostima kao lijek za sve poteškoće koje opterećuju čovječanstvo i društvo. Nakon toga, okupljenima su se obratila dva bivša polaznika balvikas programa. Prvi je bio gospodin Rajeev Karmahe, Additional District Sessions Judge iz Madhya Pradesha koji je pohvalio Sri Sathya Sai balvikas program kao zaslugu stečenu tisućom rođenja i podijelio svoja iskustva o tome kako mu je taj program pomogao da se suoči s izazovima na profesionalnom području i ostvari pobjedu u igri života. Gospođica Vibhuti Malhotra iz države Punjab pripisala je vrline strpljivosti i staloženosti temeljima koje je postavio Sri Sathya Sai balvikas program. Sažet izvadak radova pod nazivom „Sri Sathya Sai bal vikas – Božanski Put“, u kojem su objavljeni članci koje su napisali bivši polaznici balvikas programa, predstavio je gospodin K. Chakravarthi, član-tajnik Sri Sathya Sai središnje zaklade. Pored toga, gospođica Arunima Prakash iz Uttar Pradesha, objasnila je okupljenima logo Sri Sathya Sai bal vikasa, objasnivši im njegovo simbolično značenje. Glazbena poslastica „Sai Arpan“ u izvedbi bivših polaznika iz Pune, Maharashtra i prekrasna fuzija instrumentalnih melodija u izvedbi bivših polaznika iz države Tamil Nadu, ispunili su sve okupljene božanskim blaženstvom.

Najznačajniji događaj drugog dana održavanja Konvencije, 17. siječnja 2016. godine, bila je svečanost podjele priznanja. Glazbeni orkestar predvodio je povorku predsjednika država, državnih koordinatora, predanih bal vikas učitelja, dobitnika nagrada za postignuća i dužnosnika koji su pratili simbolični „Wand of Transformation“ u Sai Kulwant dvoranu uz stihove pjesme „Sarvaroga Nivarini Gayatri“ kao počast majci Gayatri. Učitelj Avinam iz Sikkima, objašnjavajući značenje „Wand of Transformation“, povukao je paralelu s Bhagavānovom bezuvjetnom ljubavlju koja je dovela do transformacije ljudskog uma. Gospođa Sashi Bala, zamjenica nacionalnog koordinatora, pročitala je prisegu polaznika koji su završili devetogodišnji program. Tijekom svoga glavnog obraćanja, gospodin V.

Srinivasan, član Sri Sathya Sai središnje zaklade, naglasio je ulogu polaznika balvikasa u Božanskoj misiji i pozvao ih da budu činitelji promjene u transformaciji čovječanstva.

Nagrade za postignute uspjehe i postignutu izvrsnost dobilo je 16 izuzetnih bivših polaznika, a podijelio ih je gospodin K. Chakravarthi, član-tajnik i gospodin G. S. R. C. V. Prasada Rao, tajnik Sri Sathya Sai središnje zaklade i gospođa Kamala Pandya, zamjenica nacionalne koordinatorice za balvikas program za područje cijele Indije. Predstavljajući budućnost balvikas programa kao čvrstog dokaza vječnosti Bhagavāna, gospodin Nimish Pandya, predsjednik za područje cijele Indije, predstavio je velikom skupu dva mala predstavnika balvikasa (za polaznike balvikas programa Grupe I) Atharvu i Zigmesh Sherpu. Mala su djeca oduševila okupljene svojim nevinim iskazima o tomu što im znači balvikas, odraz obećanja koje su dali za sutra.

Bivši polaznici iz Karnatake izveli su produhovljeni glazbeni program. Gospođica Aishwarya Mohanraj iz Mumbaija, Maharashtra, dok je izražavala zahvalnost, izrazila je svoju zahvalnost Bhagavānu na daru u vidu balvikas programa. Podsjećajući se na svoje putovanje kroz balvikas, ona je navela svoja iskustva kako bi poduprla činjenicu da se, time što se balvikas učinilo integralnim dijelom nečijeg života, pomoglo da se postigne cjelokupna izvrsnost.

Završni skup Konvencije održan je u dvorani Poornachandra. Gospodin Krishnamurthy i njegov lutak Sai Sanjeev zahvalili su učiteljima balvikasa na njihovom dragocjenom doprinosu programu. Gospodin R. J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade, koji je imao navjeću povlasticu da odrasta uz Lotosna stopala Bhagavāna, potaknuo je okupljene svojim mudrim riječima i blagoslovio studente trakama prijateljstva. Program je završio obećanjem za početak novog svitanja...

SRI SATHYA SAI MEĐUNARODNA KONFERENCIJA O ORTOPEDIJI - 2015. GODINE

Trodnevnu konferenciju na temu „Ilizarov – evolucija i primjene“, organizirao je Odjel za ortopediju Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti u Prasanthigramu, Puttaparthi od 18. do 20. prosinca 2015. godine. U radu konferencije sudjelovalo je šest uvaženih članova Fakultetskih vijeća iz Rusije,

Italije, Brazila i Bangladeša i sedam članova Fakultetskog vijeća iz Indije, svi stručnjaci u primjeni Ilizarov metode liječenja. Pored njih, bilo je 135 delegata iz raznih dijelova zemlje, među kojima su bila 24 profesora, 35 savjetnika, 24 starija specijalizanta i 46 mladih specijalizanata te 6 fizioterapeuta.

Najznačajniji dio konferencije predstavljale su radionice koje su prethodile konferenciji, četiri predstavljanja izvođenja operacije uživo, predavanja instruktivnog tečaja i rasprava fokusirana na teške probleme vezane uz ortopediju. Sve operacije, koje su bile izvedene uživo, bile su predstavljene putem You Tube kanala SSDSDIHMS-PG.

U glavnom fokusu konferencije bile su složene deformacije udova, infekcije, povrede i načela Sai uzorne zdravstvene zaštite koja je univerzalna, besplatna, pružena s ljubavlju i suosjećajna. Konferencija je dobila 6 (šest) CME (Continuing Medical Education) credit hours od Medicinskog vijeća države Andhra Pradesh.

Članovi Sri Sathya Sai središnje zaklade, gospodin K. Chakravarthi i gospodin R. J. Rathnakar te tajnik SSSCT, gospodin G.S.R.C.V. Prasada Rao, u svojim su poticajnim govorima naglasili potrebu slijeđenja načela Sai uzorne zdravstvene zaštite kako bi bio razumljiv duhovni vid medicinskog liječenja. Ravnatelj SSSSIHMS – Whitefield i predsjednik Ortopedije, dr. Sundaresh i vršitelj dužnosti ravnatelja, SSSSIHMS-PG dr. Gurusurthy, naglasili su potrebu takvih tehničkih unaprjeđenja imajući u vidu patnje koje su uzrokovane čovječanstvu zbog ovih ortopedskih problema.

Tijek konferencije bio je dobro popraćen medijima na nacionalnoj i lokalnoj razini, dok su novine dale naglasak na uspjeh konferencije.

HODOČAŠĆE ZAPOSLENIKA U MEDIJIMA I ADVOKATA IZ KERALE

Oko 200 zaposlenika u medijima i advokata stiglo je sa svojim obiteljima na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz Kerale od 23. do 24. siječnja 2016. godine i sudjelovalo u programima u ašramu. Ovom prigodom, 23. siječnja 2016. godine, Sri Sathya Sai seva organizacija iz Kerale priredila je glazbeni program u Sai Kulwant dvorani, u okviru kojeg su glazbene izvedbe predstavile dvije nadarene mlade pjevačice iz Kerale. Prva je nastupila Kumari Janaki M. Nair koja je

ponudila splet glazbenih brojeva iz Karnatake, uključujući i zadržljajuću „Nagumomu Kanaleni“, nakon čega je slijedila „Jagadodharana“. Druge pjesme koje je otpjevala uključivale su nekoliko skladbi na tamilskom i poznatu malayalam pjesmu posvećenu Gospodu Kršni iz Guruvajura. Ona je koncert završila *bhajanom* „Vanamali Vasudeva“ tijekom kojeg su se okupljeni poklonici pridružili u pjevanju, s dubokim poklonstvenim žarom. Pjevajući nakon nje, Kumari Abhirami Ajay, izvela je zadržljajuću program koji je uključivao poklonstvenu pjesmu posvećenu Gospodu Srinivasi, uspavanku o Sri Sathya Saiju i poznatu marathi pjesmu „Panduranga Vitthale Bhaktajana Vatsale – Gospod Vittala koji voli Svoje poklonike“, nakon čega su slijedila dva bhajana „Chittachora Yashoda Ke Baal – Yasodin sin koji krade srca poklonika“ i „Bho Shambho“.

15. OBLJETNICA SRI SATHYA SAI INSTITUTA ZA VIŠE MEDICINSKE ZNANOSTI (SSSIHMS) U WHITEFIELDU

Povodom 15. obljetnice Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti u Whitefieldu, Bengaluru, osoblje bolnice predstavilo je kulturni program „Sri Rama Saranam Mama – Sai je moje utočište“ dana 24. siječnja 2016. godine kako bi izrazilo zahvalnost Bhagavānu za priliku da budu dijelom Njegove božanske misije u služenju čovječanstvu. Prikazujući nekoliko prizora iz Ramayane, predstava je ukazala na zanimljive podudarnosti u životu, misiji i poruci Gospoda Rame, avatara *treātyuge* i Sai Rame, avatara *kaliyuge*. Obraćajući se ovom prigodom, dr. Sundaresh, ravnatelj Instituta, naveo je statističke podatke kako bi pokazao opći porast bolnice i naglasio kako je taj napredak ostvaren, a da se ni na koji način nije smanjila kvaliteta skrbi za bolesnike. Još jedan poučan govor održao je gospodin K. Krishna Kumar, financijski kontrolor bolnice, koji je pričao o svojim osobnim razgovorima s Bhagavānom i kazao kako ga je Bhagavān naučio dragocjene lekcije o istinskoj predanosti. Program je isto tako uključio nekoliko skupnih pjesama i video snimku Bhagavānova govora koji je osvjetlio Bhagavānovu božansku misiju osiguravanja kvalitetne zdravstvene zaštite, potpuno besplatno, za najsiromašnije među siromašnima.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

BRAZIL

Brazilska Sathya Sai zaklada sudjelovala je na međureligijskom skupu kojeg je priredilo gradsko područje Petropolis (City of Peter) – brdovitog gradića pored Rio de Janeira i ljetne rezidencije posljednjeg vladara Brazila, Petra II. Skup je održan u povijesnoj Kristalnoj palači, od 1. do 4. listopada 2015. godine i bio je nazvan „Arati“ te je osvjetlio indijsku kulturu i duhovnost. Procjenjuje se da je na skupu sudjelovalo oko 9.500 ljudi. Ustanove, koje su bile predstavljene na međureligijskom skupu, bile su Mađunarodno društvo svjesnosti Kršne, Ramakrishna misija, Tibetski budisti, Katolička crkva i druge lokalne vjerske organizacije. Gradsko je vijeće isto tako proglasilo 2. listopada kao Kršnin dan, koji će se proslavljati svake godine, od ove pa nadalje. Dobrovoljci Sathya Sai međunarodne organizacije predstavili su knjige i audio vizualne materijale o Sathya Sai Babi i podijelili oko 400 knjižica i letaka o Njegovim učenjima. Dobrovoljci su isto tako s ljubavlju razgovarali s javnošću i širili Bhagavānovu poruku. Članovi Sathya Sai sudjelovali su u međureligijskoj raspravi, odgoju i obrazovanju o ljudskim vrijednostima i u glazbenim programima.

NJEMAČKA

Tradicionalno, Sathya Sai međunarodna organizacija Njemačke svake godine priređuje ljetni kamp za djecu. U prvom tjednu kolovoza 2015. godine 45 Sai poklonika – djece, mladih djevojaka i učitelja – okupilo se u hostelu za mlade u Linsengerichtu, lijepom selu u planinama Spessart u središnjoj Njemačkoj. Događanje se usredotočilo na tri vida ljubavi: Izvor, Put i Cilj – istu temu kao što je i tema 10. svjetske konferencije 2015. godine.

Usporedno s održavanjem ljetnog kampa za djecu, muški Sathya Sai mladi održali su drugi ljetni kamp u Hohenprießnitzu, pored Leipziga gdje je utemeljen „Atmaseva“, centar za služenje. Skupina dobrovoljaca koja se sastojala od 31 mladića i učitelja obavila je građevinske radove i vrtlarske poslove. Uklonili pod jedne stare zgrade, pomagali u zidanju ciglama, očistili vrt i radili u njemu. Pored toga, održavani su studijski kružoci, zajedno s poklonstvenim pjevanjem.

SRBIJA

Dana 4. listopada 2015. godine dobrovoljci Sathya Sai međunarodne organizacije iz Srbije pružili su služenje ispunjeno ljubavlju izbjeglicama iz Sirije, Afganistana i Iraka koji su pobjegli iz svojih domovina pogođenih ratom i sukobima. Bez mjesta koje bi mogli nazvati svojim domom, raseljeni su ljudi živjeli u šatorima, spavali u parkovima na klupama i koristili javne fontane za pranje. Desetak Sathya Sai članova, zajedno s međunarodnim mladim dobrovoljcima, podijelili su hranu i odjeću za izbjeglice beskućnike koji su boravili u parku pored glavne autobusne postaje u Beogradu. Hranu su poklonili lokalni stanovnici, kao i Sathya Sai međunarodna organizacija Njemačke. Sathya Sai dobrovoljci iz Srbije isto su tako izbjeglicama podijelili kolače koje su ispekli kod kuće i voće. Odjeću za podjelu izbjeglicama prikupili su dobrovoljci u lokalnom području i u Bosni i Hercegovini. Kroz čin služenja, dobrovoljci su s izbjeglicama osjetili povezanost od srca k srcu.

-Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA

Gujarat: Sri Sathya Sai seva organizacija iz Gujarata organizirala je konferenciju mladih na razini zone dana 3. siječnja 2016. godine u Bhavnagaru na temu „Mladi za transformaciju društva“ za zonu Saurashtra koja pokriva okruge Bhavnagar, Rajkot, Surendranagar i Jamnagar. Više od 200 poklonika, uključujući 90 mladih, sudjelovalo je u radu konferencije. U svojem obraćanju dobrodošlice predsjednik države, gospodin Manohar Trikanad, govorio je o temi konferencije te o ulozi mladih u transformaciji njihovih života i društva. Nakon toga se glavni govornik, dr. Shashank Shah, obratio okupljenima. Započevši sa Svamijevim učenjima za svakodnevni disciplinirani život, naglasio je kako danas postoje dva temeljna zahtjeva za mlade, a to su ljubav prema Bogu i služenje društvu. Dr. Shah je isto tako odgovarao na pitanja okupljenih. Koordinator mladih na razini države, gospodin Avinash Rao, nakon toga je ukratko izvijestio o aktivnostima koje provode mladi i poklonici Sri Sathya Sai seva organizacije iz Gujarata u različitim

okruzima, učinivši okupljene svjesnima o Svamijevoj misiji i aktivnostima Organizacije kako bi im omogućio da u njima sudjeluju.

Kerala: Kao sastavni dio proslave 90. rođendana Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, Sai centri su u raznim okruzima organizirali duhovne aktivnosti i služenje koje su uključivale Nagar Sankirtane, programe svjesnosti, Narayana Sevu, medicinske kampove, podjelu šivaćih strojeva potrebitim osobama i javne skupove.

Sai Mahotsavam 2015. organiziran je u okrugu Kasargod 26. i 27. studenog 2015. godine kako bi se obilježio 90. rođendan Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i godina zlatnog jubileja Sai organizacije. Radionice za dužnosnike, aktivne članove i poklonike organizirane su tijekom prvog dana. Drugi je dan bio posvećen balvikas programu, a uključivao je govore uvaženih osoba iz okruga, iz različitih religija.

Kao sastavni dio proslave 90. rođendana Bhagavāna, Sri Sathya Sai seva organizacija iz okruga Kollam organizirala je inovativni program u kojem su osobe oštećenog vida dobile pametne štapove koji im omogućuju kretanje bez pomoći treće osobe. Pametni štapovi koriste ultrazvučne senzore kako bi otkrili prepreke do tri metra udaljenosti. Udaljenost otkrivenih prepreka prenosi se korisniku putem vibrirajućih signala s različitim karakteristikama.

Tamil Nadu: Dobrovoljci, članovi Seva dala iz Chennaija, iz okruga Metro i Kanchipuram, zajedno s mladima i bivšim polaznicima kojih je bilo oko 150, obavili su masovnu aktivnost služenja – *shramdhan* na Besant Nagar Crematoriumu dana 27. rujna 2015. godine, kao sastavni dio raznovrsnih aktivnosti koje su provedene u okviru obilježavanja Bhagavānova 90. rođendana. Sva mjesta u okviru prostora krematorija, kao i otvoreni prostori na tome području, očišćena su, a skupljeni otpad je uklonjen. Četiri nova stabla posađena su na otvorenom prostoru. Cijeli je krematorij izgledao kao potpuno novo mjesto nakon samo tri sata rada. Dužnosnici Korporacije Chennaija, pored toga što su dali dozvolu za izvođenje ovoga služenja, isto su tako pružili svu potrebnu potporu našoj skupini dobrovoljaca.

Dužnosti poklonika

Ljudi podrugljivo pitaju: „Gdje je vaš Bog? Kako On izgleda? Što On čini?” i tome slično. Oni se podruguju zato jer onih koji su doživjeli veličanstvenost i slavu Boga ima jako malo. Bog je istina, dobrota i ljepota, ali samo oni koji su Ga doživjeli mogu to i potvrditi i tako uvjeriti druge. Možete imati lonac pun nektara besmrtnosti – *amrta*, no ako ne stavite kapljicu na svoj jezik, kako možete govoriti o njegovom mirisu i slatkoći? Kroz vas, Sai poklonike, mora doći do transformacije u umovima ljudi, tako da je vaša odgovornost jako velika.

-Baba